

DE STER VAN NEDERLAND

1 OCTOBER 1934

No. 19

39e JAARGANG

»De jeugd, de kinderen te leiden tot een kennis van God, tot geloof in Zijn wetten, tot vertrouwen in Zijn Vaderlijke zorg, en tot het vinden van troost en vrede in Zijn liefde — dit is het grootste voorrecht, de meest verheven gelegenheid, die den waren opvoeder wordt geschonken«.

David O. McKay.

DE SLEUTEL TOT GODSDIENSTIGE KENNIS

De eerbiedwaardige St. Augustinus, die leefde in de vierde eeuw n. Chr., schreef: „Niets kan worden aangenomen, tenzij door autoriteit der Schriften, daar die autoriteit grooter is dan alle machten van het verstand”. Door alle eeuwen heen na dien tijd is het christendom een doode godsdienst geworden, meer gebaseerd op het woord en de autoriteit van vermeende Heilige Schriften en dogma's van twijfelachtige echtheid, dan op voortdurend geestelijk onderzoek, proefneming of godsdienstige ondervinding.

Voor velen zijn wetenschap en godsdienst — dienaars der waarheid — onvereinigbaar en in vele gevallen onverzoenlijk geworden. In vroegere tijden nam de wetenschap buitengewoon groote schreden in het volbrengen van haar deel en doel. Koningen van ouds kenden niet de gerieven, zooals heden een ieder die bezit, tengevolge van den materieelen vooruitgang door wetenschappelijk onderzoek. Godsdienst, aan den anderen kant, begrensd door de door menschen daargestelde geloofsbelijdenissen en dogma's, zooals hierboven aangehaald, ontplooidde zich niet in overeenstemming met de ontstane nooden van een nieuwen dag. De godsdienst werd stilstaand — en dat was ook in het geheel niet te verwonderen. In welk een ontwikkelingstoestand zou de wetenschap heden verkeerden, indien de geleerden zich stug hadden ge-

houden aan de betwijfelbare theorieën en verklaringen van Aristoteles! Indien Pasteur tevreden was geweest met zich te houden aan het traditioneel bijgeloof van het verleden, zouden de geneeskundigen thans waarschijnlijk nog onwetend zijn van de pathologische oorzaken der ziekten en plagen, en epidemies zouden als voorheen de aarde teisteren.

Indien andere groote onderzoekers tevreden waren geweest en zich streng hadden gehouden aan den door St. Augustinus daar gestelden maatstaf en hadden gezegd: „Niets kan worden aanvaard dan door de autoriteit dergenen, die vóór ons geweest zijn”, zou de wereld thans nog zitten pinken bij het schemerig licht van oliepitjes en kandelaars en de geheele gemeenschap zou zich hebben moeten aanpassen aan de langzame vervoermiddelen als de diligence of den ruiter. Toen de wetenschap zich niet langer tot boeken wendde om kennis, doch tot de voorwerpen van het onderzoek zelf, vond ze den sleutel, welke de deur tot groei en vooruitgang ontsluit. Toen de wetenschap haar grondslag van dogmatische autoriteit dergenen, die haar was voorgegaan, wijzigde in onderzoek en proefnemingen, begon ze op te komen en haar doel te bereiken.

Joseph Smith werd in de wereld geboren ten tijde, dat wetenschap spoedig in de gedachten en het hart van het vooruitgaande volk zou inwerken. Zooals anderen van zijn tijd zocht hij godsdienstige kennis bij hen, die geleerd waren in de dogma's van het christendom. Doch hij vond geen antwoord op zijn vraag: „Welke van alle kerken is de ware?” In den Bijbel vond hij geen antwoord, doch hij vond de aanwijzing, welke hem bracht tot de gelukkige oplossing van zijn probleem. In het hoofdstuk van Jakobus las hij: „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere. Die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden” (Jakobus 1:5). Een schoon bosch als zijn laboratorium, een zuiver jongenshart met het eenvoudig jeugdgelooft als zijn eigenschap en een vurig gebed als zijn instrument, zocht Joseph Smith den God der waarheid op een lentemorgen van 1820. En hier ontdekte hij, dat het getuigenis van Jakobus waar was. Een glorieus visioen opende zich voor hem, waarin hij God, den Vader, zag en hoorde en Zijn opgestanen Zoon, Jezus Christus. Van Hun lippen vernam hij, dat de volheid van het eeuwig Evangelie van Christus niet op aarde was, doch dat het door gebed, geloof en nederigheid op aarde zou hersteld worden, met de daaraan verbonden waarheden, priesterschap en krachten.

Onmiddellijk nadat hij zijn vroegere godsdienstonderrichters omtrent zijn visioen en de daarbij vermelde boodschap inlichtte, begonnen deze zelfde godsdienstige leiders hem te vervolgen en valschelijk kwaad tegen hem te spreken. Maar ofschoon slechts

14 jaar, wederstond hij hun gehoon en tegenstand, omdat hij goddelijke kennis uit de hoofdbron der Waarheid had gezocht en ook had gevonden. Het was de *zekerheid* van zijn visioen, welke hem in staat stelde, hun gehoon, bespottingen en vervolgingen te weerstaan.

Omtrent dit voorval zeide hij zelf :

„Ik had werkelijk een licht gezien, en in het midden van dat licht zag ik twee personen, en zij spraken werkelijk tot mij; en alhoewel ik gehaat en vervolgd werd, omdat ik zeide een visioen gezien te hebben, zoo was het toch waar: en terwijl zij mij vervolgden en beschimpten, en alle soorten van kwaad valschelijk van mij spraken, omdat ik dat zeide, zoo werd ik geleid in mijn hart te zeggen: *Waarom vervolgt men mij voor het vertellen der waarheid? Ik heb werkelijk een visioen gezien, en wie ben ik, dat ik God kan weerstaan, of waarom denkt de wereld mij te kunnen doen loochenen, wat ik werkelijk gezien heb? Want ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik was zeker, dat God het wist, en ik kon het niet loochenen, noch durfde ik dat te doen; ik wist ten minste dat ik, door dit te doen, God zou beledigen en onder veroordeeling komen zou*”.

Deze glorieuze manifestatie als gevolg van het ernstig zoeken van dezen jongen profeet naar den waren godsdienst, is de steun en grondslag van de Laterdaagsche theorie der godsdienstige kennis.

Dat God gezocht en gevonden kan worden, dat men een daadwerkelijke, levende en levensgetuigenis van Zijn bestaan kan verkrijgen, en van de goddelijkheid van Zijn Zoon, Jezus Christus, is de verzekering, welke Mormonisme voorhoudt aan allen, die Hem zoeken. Intellectueel goed ingelicht te zijn omtrent de dingen van God is één ding. Een ander is, te *weten* omtrent hun goddelijkheid en hun doel met een vastheid van overtuiging, welke alle twijfel en weerlegging te boven gaat.

Die vastheid van overtuiging, dat van den hemel gezonden getuigenis, kan slechts van God zelf komen. Doch het is de onschatbare nalatenschap aan een iedere ziel, op aarde geboren.

Wáár Christendom is een levende, doelbewuste, levensgodsdienst. Het is een godsdienst van geestelijke ondervinding. Tot hem, die zijn goddelijkheid en waarheid wil kennen, en die zijn beginselen wil bestudeeren, zijn vereischten in acht wil nemen en nakomen, en bidden voor de zekerheid van profetie, zal een levend getuigenis komen, hetwelk rust en zekerheid tot alle leven geeft en iedere menschelijke poging bestiert.

Zulk een uitoefening is de „Sleutel tot godsdienstige kennis”. Tot een verwarde en het zoeken moede wereld is dit de blijde boodschap van Mormonisme.

„En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt en zij zal hem gegeven worden.” Jak. 1:5.

EEN GROET UIT INSULINDE

Geliefde Broeders en Zusters!

Gaarne maak ik van de gelegenheid gebruik, U door middel van *De Ster* iets van ons te doen hooren. Ik weet, dat deze gelegenheid alleen vertrokken of vertrekkenden zendelingen wordt geboden en dat ik er allermintst eenig recht op zou kunnen doen gelden. Ik voel mij dus vol erkentelijkheid jegens de redactie voor de gastvrijheid, mij verleend.

Hoewel wij vele duizenden mijlen van U zijn verwijderd en wij veel liefs en dierbaars hebben moeten achterlaten, kunnen wij toch getuigen, dat ons hart bij het Werk des Heeren in ons beider Vaderland is en dat, wáárvan wij ook noodgedwongen moesten afstand doen, het getuigenis van het groote Werk der laatste Dagen met ons is gebleven.

Wij missen de *directe* gemeenschap der heiligen. Hoe kunnen wij verlangen naar de eenvoudigste samenkomsten in ons Zendingsveld! Maar toch, de *geestelijke* gemeenschap is gebleven en wanneer we op den Sabbatmorgen onze kleine Zondagsschool houden, of des avonds met ons beiden een kleine Avondmaalsvergadering vieren, dan gevoelen wij ons toch gelukkig en vol vreugde leden van de Kerk onzes Heeren te zijn. Met opzet zeg ik „vieren”. Want juist hier in het verre Oosten, afgezonderd van alle andere heiligen, groeit de beteekenis van onze kleine vergadering of liever: gevoelen wij beter dan ooit, dat „vergaderd zijn” een onschatbare waarde in zich verbergt. Ik heb dit voorheen meermalen verkondigd, maar hier herhaal ik het van ganscher harte, doordrongen van de waarheid ervan: Waardeert de gelegenheden, door God U gegeven! Bezoekt de vergaderingen, door Zijn dienstknechten uitgeschreven! Weest dankbaar voor de directe gemeenschap met elkander!

De reis van Zuster Vlam met de beide kleintjes was zeer voorspoedig. Het samentreffen hier een heerlijk levens-moment. Als duikvisch zocht mijn boot niet immer de rustige baren. Maar veilig en wel zijn we tenslotte hier aangekomen.

Wij lazen in *De Ster* en in andere geschriften van het groote O.O.V. feest. Een goed gewortelde jaloezie vulde mijn hart. Tevens hoorden wij veel goeds van U allen van onzen Zendingspresident. Dit verheugt ons bovenmate. We zenden U onze beste wenschen en groeten, en bidden om trouw voor U en ons aan den God des Hemels en Zijn werk. Hij heeft ons uit de wereld in Zijn Kerk vergaderd. Dus: Houw en trouw!

Uw Broeder en Zuster
Vlam—Gysler.

Bengawanstraat 29, Darmo,
Soerabaja N.O.I.

PAKT AAN!

Hoera! Een kans! Pakt aan! Gelegenheid komt slechts éénmaal! Voor het eerst biedt de O.O.V. van Nederland U gedurende het seizoen 1934—1935 het algemeen activiteitsplan aan. En voordat gij volkomen kunt beseffen, hoe groot uw kans is, moet gij terdege begrijpen wat het is en hoe gij er tegenover zult staan.

Over het algemeen staan de meeste menschen sarcastisch, sceptisch, critisch, kwaad denkend, zwaartillend etc. tegenover alle nieuwe dingen, maar de wijze man of vrouw onderzoekt, beproeft . . . en oordeelt dan pas en ik ben ervan overtuigd, dat gij dat allen zult doen, anders zoudt gij geen Heiligen der Laatste Dagen zijn. Immers moest gij door datzelfde proces toen gij lidmaat van „de Kerk” werd.

Dit activiteitsplan is terdege uitgewerkt door het Hoofdbestuur der O.O.V. in Utah en wij allen weten dat zij *niets* doen zonder inspiratie Gods. Vergeet nimmer, dat zij hun verantwoordelijkheid waardig zijn en dat wij hen het beste steunen door ons sympathiek optreden ten opzichte van onze leiders. Gij kunt niet grooter zijn dan uw *eigen daden*. Dit is uw kans!

De wereld heeft behoefte aan menschen, die doorzicht bezitten, fijngevoelig zijn, schoonheid kunnen waardeeren en beschaafd kunnen optreden.

Het doet er niet toe, welke onbenullige, luttele positie gij thans inneemt, indien gij de bovengenoemde eigenschappen ontwikkelt, zult gij altijd uitblinken in uw omgeving. Dit is uw kans!

De O.O.V. is bereid, U in den strijd met het leven te helpen, door U een cursus aan te bieden, waarin gij deze levenswapenuitrusting kunt bemachtigen. Doorzicht, fijngevoeligheid, schoonheidsgevoel, kortom beschaving in den ruimsten zin van het woord kan uw deel zijn.

Hebt gij ze reeds, dan kunt U in de O.O.V. ontspanning vinden; ontbreekt er nog wat aan, dan kunt U het in de O.O.V. oplappen.

De O.O.V. avond is als volgt ingedeeld: van 8 uur tot 8.15 het voorprogramma bestaande uit lied, gebed, lied, leuzetoespraak, leuze, daarna de gewone klasperiode tot 9.15 uur; dan komen alle leden weer tezamen en begint het activiteitsplan.

Dit plan zal bestaan uit 4 cursussen van elk een serie lessen in openbare toespraak, muziek, tooneel en weer te geven geschiedenissen.

De lessen zijn zoodanig samengesteld dat de leek en beginneling

er héél veel aan heeft en dat de gevorderde er punten tot de polijsting van zijn reeds ontwikkeld talent uit kan halen.

Maar wat zult gij doen, indien gij vermeent, dat die lessen voor ù niet geschikt zijn, omdat God u nu juist niet één van die 4 talenten gaf. Zijt gij daar wel degelijk van overtuigd? Niemand kan zulks beweren, tenzij hij er zich met hart en ziel op heeft toegelegd, te ontdekken, of wellicht niet diep in hem enkele talenten sluimeren, die nimmer ten volle gelegenheid hebben gehad, zich te uiten. Dit is *uw kans!* Te zien, welke talenten er bij u sluimeren en wanneer u daaraan uw uiterste best heeft gedaan, dan kunt u daarnaast uw schoonheidsgevoel ontwikkelen en genieten van de blijdschap en vreugde, die op de gezichten staan van hèn, die eindelijk een lang verbeide kans krijgen.

Beschaving wordt niet voor niets „zielenadel” genoemd. Het is gemakkelijk, egoïstisch in elk gezelschap óns deél op te eischen, maar het is moeilijk een gelegenheid voor een ander te scheppen, vooral als wij vermeenen, er geen baat bij te hebben.

Zielenadel is de moeilijk verkregen sleutel tot het Koninkrijk Gods.

Hij, die de grootste onder u is, zal uw dienstknecht zijn! Hij, die het het verste gebracht heeft in welke organisatie dan ook, ploetert het meest!

Kennis is de weg naar God. Kennis in praktijk gebracht, verwerft en ontwikkelt Intelligentie. „De Glorie van God is Intelligentie”.

Gij hebt ongetwijfeld de geschiedenis van dien predikant in de Utah-Nederlander gelezen, die van Utah naar één van Amerika's grootste Universiteiten in Boston reisde, om raadgevingen in te winnen aangaande de opvoeding van zijn volgelingen; hoe hij van de wetenschappelijke wereld ten antwoord kreeg: „Mijnheer, gij behoefde niet zoover te reizen, want vlak naast uw deur is de Kerk, die wij als de beste en meest verzorgde organisatie op geestelijk gebied beschouwen”.

Hier is ùw kàns Broeder, Zuster, vriend, grijpt ze en indien gij het niet van noode hebt, scheidt een kans voor uw naaste, door uw diensten de O.O.V. aan te bieden.

Zuster B. Bacht,

2e Raadgeefster in het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur.

GENEALOGISCHE KLASSEN

Gedurende de maand October zal uitsluitend voorbereidend werk verricht worden voor de cursus, welke 1 November a.s. zal aanvangen. In October zullen de verschillende afdelingen georganiseerd worden en nieuwe afdelingen opgericht. Voor deze cursus zijn schrijfbehoeften, lijsten enz. noodig, welke dus tegen 1 October in het bezit van ieder lid dienen te zijn. Verspreide leden, dus leden, wier gemeente zich niet leent voor een afdeling, doch gaarne hun plichten t.o.v. hun voorgelacht willen

vervullen, dienen zich op te geven bij den Zendings Overziener, Br. G. T. Riebeek, Waterweg 65, de Bilt. Deze leden zullen dan ingedeeld worden, zoo mogelijk bij de dichtst bijzijnde afdeeling. Denk niet, al woont ge niet gunstig voor dit werk, dat U niet nuttig kunt zijn. Door de gemeenschapstaak, welke de Vereeniging op zich genomen heeft (zie art. 1 en 2 reglement), zal ook door U het werk gedaan kunnen worden. Alleen gij zelf zult ook Uw steentje moeten bijdragen. Hiervoor is noodig een ijverige studie. De lessen zijn zoo ingericht, dat ook bij niet klassebezoek de leden zich kunnen bekwamen, al zal het ook voor velen groote inspanning kosten.

Voor de maand October zullen de lessen naar behoefte voor elke afdeeling verschillend zijn. Instructies dienaangaande zullen den verschillenden leiders toegezonden worden. De aanmelding van leden wordt tot 1 November 1934 opengesteld. Na 1 November zullen nieuwe leden zich thuis bij moeten werken. Vat Uw taak met ernst en liefde aan. Houdt U letterlijk aan de instructies van Uw klasseleiders. Nu of later zult ge het nut hiervan inzien en ondervinden.

G. T. Riebeek, Zendingsoverziener.

HET ANTI-RELIGIEUSE A. B. C.

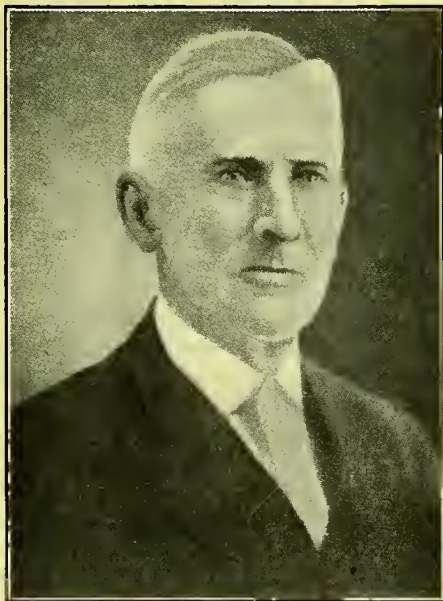
In de Russische lagere scholen is met ingang van het nieuwe schooljaar (naar de Saksische Evangelische Korrespondent verneemt) een nieuw anti-religieus A. B. C. ingevoerd, dat op alle scholen onderwezen moet worden en met behulp van plaatjes en bijbehorende versjes de letterteekens bij de kleintjes in het geheugen wil vaststampen. Hoe de kleintjes worden geleid, blijkt uit enkele voorbeelden. Zoo behoort bij de letter B. een roode bezem, die een heiligenbeeld en een bijbel wegveegt en daaronder staat het versje: „Bijbels en heiligenbeelden zijn nog slechts waard door den bezem weggeveegd te worden”. Bij de letter V. ziet men een kapitalist in de typische Russische voorstelling, n.l. met een hoogen hoed op en een monocle in het oog, die uit een flesch met het etiket „religie” een vloeistof schenkt; verschillende personen er om heen blijken er dronken van te zijn; het versje er bij zegt: „De religie is schadelijk, veel schadelijker dan de alcohol”. De letter Y, de laatste van het Russische alfabet, wordt door een slangentong die uit een bisschopshoed komt, in beeld gebracht; het bijbehorende versje luidt: „Ziet hoe de giftige tong van den bisschop woedt”.

Dit alfabet voor de kleintjes is het nieuwste middel der Sovjet-Russische godloozenpropaganda. Het onderwijs te volgen is verplicht. Geen kind kan er aan onttrokken worden.

PRESIDENT ANTHONY W. IVINS OVERLEDEN †

Vanuit Salt Lake City, Utah, werd telegrafisch bericht, dat President Anthony W. Ivins, de eerste raadgever van President

Grant, op Zondag 23 September is overleden in den ouderdom van 82 jaar. Tot op slechts zeer korten tijd voor zijn heengaan heeft hij nog vol ijver zijn kerkplichten vervuld.

President Ivins werd 16 September 1852 geboren en op 6 October 1907 tot apostel verordineerd. Van 1921 tot 1925 was hij tweede raadgever in het Eerste Presidentschap, waarna hij als eerste raadgever van den President der Kerk werd terzijde gezet.

President Ivins is een krachtige pilaar voor de Kerk geweest. Hij was een harer meest bekwame studenten in Kerkgeschiedenis, -leer en -werkzaamheden, zoowel als een onvermoeid student in het Amerikaansche Indianenleven en tradities. Hij was een be-
gaafd schrijver en spreker, zeer verdraagzaam in zijn gezichtspunten, was een man van diep medegevoel, door en door menschlievend, en een bekwaam verdediger der Kerk. De Kerk zal het heengaan van dezen grooten leider betreuren — een waar vriend van God en den mensch.

denis, -leer en -werkzaamheden, zoowel als een onvermoeid student in het Amerikaansche Indianenleven en tradities. Hij was een be-
gaafd schrijver en spreker, zeer verdraagzaam in zijn gezichtspunten, was een man van diep medegevoel, door en door menschlievend, en een bekwaam verdediger der Kerk. De Kerk zal het heengaan van dezen grooten leider betreuren — een waar vriend van God en den mensch.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE, GEHOUDEN 15 EN 16 SEPTEMBER 1934

Zaterdagavond 8 uur. De eerste vergadering der conferentie werd aangevangen met het gezamenlijk zingen van lied no. 45:

„De Trouwe Vriend”, waarna Br. H. Zwart van IJmuiden een gebed opzond. Hierna werd gezamenlijk gezongen lied no. 100: „Vertrouwen”, en werd bekend gemaakt door Ouderling H. Ralph Stephenson, districts-president van het Amsterdamsche district, onder wiens leiding alle vergaderingen der conferentie stonden, dat de avond zou worden gewijd aan de belangen der Zusters-Hulpvereeniging en het Priesterschap, zoodat onmiddellijk tot splitsing in klassen werd overgegaan.

Na herzameling in de zaal zong een Amsterdamsch M.-Mannenkwartet een lied „Vriendschap”, waarna Zr. J. van Keizerswaard, secretaresse in het Hoofdbestuur der Z.H.V., dankzegging uitsprak.

Zondagmorgen 10 uur. Lied no. 36: „Wat is waarheid”, was het openingslied van deze vergadering. Br. Jac. Greeff, Raadgever in het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur ging voor in gebed. Het Amsterdamsche koor zong daarna een lied „Groot is de Heer”. Als eerste spreker hoorde men van Ouderling K. E. Knapp, Overziener der Zondagsscholen en Onderlinge Ontwikkelingsvereenigingen in de Nederlandsche Zending. Hij zette op duidelijke wijze uiteen, dat kleine oorzaken groote gevolgen hebben. Kleine omstandigheden op jongen leeftijd kweken mannen en vrouwen, die op lateren leeftijd onbetrouwbaar zijn. Er is een belangrijke opklimming van kwaad tot erger en het eenvoudige kind, dat niet onoprecht schijnt te zijn, wordt een huichelaar. Hoe reiner de ziel, des te grooter zal het verdriet zijn om bedrog. Door de door spreker opgesomde kansen, welke de O.O.V. biedt, lijdt het geen twijfel, dat in de O.O.V. jongelieden worden opgeleid tot edele mannen en vrouwen.

Aangezien een gedeelte dezer morgenuren zal worden besteed aan besprekingen omtrent de werkzaamheden der J.V.- en J.M.O.O.V., Genealogische Vereeniging en het Jeugdwerk, kwamen de leiders en leidsters dier vereenigingen, alsmede de verder daarbij belanghebbenden, in verschillende klassen bijeen, waarin goede raad en leiding werden gegeven door de leden der diverse hoofdbesturen.

Na herzameling in de groote zaal, hoorde men als laatste spreekster van Zr. T. Hartman—Spaans, Presidente in het J.V.O.O.V. Hoofdbestuur, die naar voren bracht, dat men dezen morgen zeer weinig van Jezus had gehoord en Zijn lijden en sterven. Doch alhetgeen in de klassen werd gesproken, is voortgekomen vanuit dit groote uitgangspunt. We moeten trachten, de wegen te vinden, die Jezus heeft aangewezen en een dezer wegen is de O.O.V.

De O.O.V. wenscht niet, dat we onze talenten verbergen, doch uitdragen aan de wereld. In alle dingen dienen we wijsheid te gebruiken. Een zeker koning, beroemd om zijn wijsheid, ontving

bezoek van een adellijke dame, die van zijn wijsheid gehoord had en zichzelf er van wilde overtuigen. Te dien einde had zij twee precies eendere sluiers laten vervaardigen, de een van echte, de andere van kunstbloemen. De koning kon dan ook de echte niet van de andere onderscheiden. Hij opende echter het venster en oogenblikkelijk kwam een zwerm bijen naar binnen en vloog naar de echte sluier. De koning met al zijn wijsheid leert ons de les, dat wij gebruik dienen te maken van alle dingen en personen, hoe klein die ook mogen zijn.

Tot slot werd gezongen lied no. 67: „Wij danken U, Heere”, waarna Zr. A. Boekhout, 1e raadgeefster in het Jeugdwerk, eindigde met dankzegging.

Zondagmiddag 3 uur. Als openingslied werd gezongen lied no. 127: „Het zaaien”. Ouderling M. H. Walton, districts-president van het Utrechtsche district, ging voor in 't gebed, waarna het Amsterdamsche koor lied no. 95: „De Zeven Kruiswoorden” zong. Na de bediening van het Avondmaal trad als eerste spreekster op Zr. H. F. Lyon, consulterende raadvrouw in de Nederlandsche Zending. Deze middag zou men worden ingelicht omtrent het samenstellen van het Gedenkboek der Genealogische Vereeniging, waartoe President T. E. Lyon de inleiding gaf. Hierna traden 12 sprekers en spreeksters op, die aantoonde, op welke wijze men aan de 12 in het Gedenkboek vervatte vereischten zou kunnen voldoen, en zodoende de wapenschildschets kunnen completeren.

Als slotlied werd gezongen lied no. 6 „O, vast als een rotssteen”, waarna Zr. J. C. Schaap, zendelinge in het Groningsche district, dankte.

Zondagavond 7 uur. Door alle vergaderden werd als openingslied gezongen lied no. 65: „Eert den profeet”. Br. R. Hut, raadgever in het Amsterdamsche gemeentepresidentschap, bad, waarna het Amsterdamsche koor ten gehoor bracht „Tarry with me, o my Saviour”. De autoriteiten van Kerk en Zending werden vervolgens voorgesteld en eenparig ondersteund. Door Br. E. IJlst, president der Amsterdamsche gemeente, werd „Eeuwige vooruitgang” besproken. Spr. zette uiteen, wat het beteekent, eeuwigen vooruitgang te maken en God gelijk te worden; dat zelfontwikkeling daarbij noodzakelijk is. Zr. A. Vlam van den Helder, besprak vervolgens het onderwerp „Arbeidster voor de gemeenschap” en legde daarbij den nadruk op de noodzakelijkheid van het werk in de Z.H.V. en welk een voorrecht de vrouw geniet, om daar anderen tot steun te zijn en zich op velerlei gebied te ontwikkelen.

Ouderling H. R. Williams besprak „Gezondheid en intelligentie”, waarbij hij duidelijk naar voren bracht, dat men het tweede niet kan ontwikkelen, wanneer men het eerste verwaarloost. Iets onreins zal nimmer in Gods tegenwoordigheid kunnen wonen.

Wij gelooven, dat het noodig is, dat we alle waarheid zullen aannemen en deze waarheden in ons leven zullen benutten, om onze doeleinden te bereiken: aldus Ouderling Hugo Witt van Amsterdam. Door de leiding van den Heiligen Geest zullen we waarheid kunnen aanwenden en alle kwaad en leugen overwinnen.

Als tusschenlied zong het koor: „Een kruis met rozen”, waarna Ouderling D. R. Curtis besprak „Onze Kerk als leeraar”. Indien onze Kerk een zendingskerk is, dan moet ze ook een boodschap hebben en dus leeraar zijn. Het is derhalve de plicht van een ieder lid, leeraar te zijn voor zijn naaste, doch steeds in zachtmoedigheid en liefde.

Ouderling L. E. Whetman, sprekende over het „Priesterschap” zeide, dat de macht van het priesterschap een macht des hemels is. Het is het instrument, waardoor God zijn plan op aarde ten uitvoer brengt, en wij allen dienen het priesterschap te erkennen, want het is de gave van God. Br. H. Tellenkamp van Amsterdam legde uit, waarom „Het gezin” zulk een belangrijk iets is in de oogen des Heeren, en ook daar het Evangelie zoo goed mogelijk dient te worden geleerd en geleefd.

President T. E. Lyon als laatste spreker haalde verschillende openbaringen aan van den profeet Joseph Smith, welke enkele jaren daarna hun letterlijke vervulling vonden. Dit zijn voor ons bewijzen, dat we in hem kunnen gelooven als een profeet, zooals wij dat geloof in de oude profeten hebben.

Het Amsterdamsche koor zong tot slot: „Toef niet langer”, waarna Ouderling H. Th. Sumsion dankzegging opzond.

Een woord van waardeering voor allen, die deze conferentie hebben doen slagen en in het bijzonder aan de Amsterdamsche Bijenmeisjes, die hun medewerksters uit andere gemeenten en vele anderen een maaltijd hebben aangeboden, die in alle opzichten „af” was.

HET IS BELANGRIJK . . . .

Van dingen te leeren genieten, zonder ze zelf te bezitten.

Over gezondheid, geluk en voorspoed te spreken inplaats van over ziekte, ellende en tegenslag.

Uw persoonlijkheid, uw karakter te stellen boven rijkdom of positie.

Te trachten, het beste in anderen naar voren te brengen; hen aan te moedigen en te helpen inplaats van te becritiseeren en te ontmoedigen.

Het gewicht van rust en ontspanning te overwegen zoowel als toewijding en toepassing; met andere woorden, een evenwichtig leven leiden.

Om in gedachten te houden al hetgeen u in uw leven bewaard wilt zien; aan uzelf te denken, zooals u graag zoudt willen zijn.

Maak van uw leven een meesterwerk.

(Children's Friend, Maart 1934).

Success Magazine.

DE ZAAL DER HELDERSCHE GEMEENTE VERNIEUWD

Het volgende artikel, te zamen met een twee kolommen breede foto van het interieur der vernieuwde zaal, verscheen in de *Heldersche Courant* van 6 September 1934:

»Het Mormoonsche Kerkje te Den Helder gerestaureerd«

Omstreeks 25 jaar geleden werd, in het najaar, een afdeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, de z.g.

Mormoonsche Kerk, in deze gemeente opgericht. De laatste naam, welke in den aanvang der geschiedenis dezer Kerk door tegenstanders bij wijze van spotnaam werd gegeven, is ontleend aan den profeet Mormon, die naar de leden gelooven, aan het einde der 4de eeuw op het Amerikaansche vasteland als een apostel van Christus leefde. Aangezien de ruimte niet toelaat, hierop verder

in te gaan, worden zij, die belang stellen in deze geschiedenis en in genoemde Kerk in 't algemeen, vriendelijk uitgenoodigd zich te wenden tot den president der Heldersche afdeling, den heer L. Whetman, Havenplein 4.

Ofschoon thans nog weinig in aantal, en niet beschikkend over een ruime beurs, hebben de leden van bovengenoemde Kerk het reeds lang nagestreefde doel bereikt. Het kleine gebouwtje in de Janzendwarsstraat is zoowel van buiten als binnen gerestaureerd. De verbeteringen welke inderdaad belangrijk zijn, zijn geheel door eigen kracht, bekwaamheid en toewijding van eenige leden tot stand gekomen.

Zondag, den 9den September a.s., zal een bijzondere inwijdingsdienst gehouden worden, waarbij ook de President van de Nederlandsche Zending tegenwoordig zal zijn. Iedere belangstellende is van harte welkom; de toegang is vrij en collecte wordt niet gehouden.

Bijgaande foto geeft een indruk van het gerestaureerde interieur.

Zondag, 9 September, was een nooit te vergeten dag voor de leden van de Heldersche gemeente. De zaal, splinternieuw, waarin de lucht der verf nog viel te bespeuren, was rijk voorzien van bloemen en palmen, door leden en vrienden als teekenen van waardeering en gelukwenschen gezonden.

Het Amsterdamsche koor — 27 in getal — was naar den Helder gekomen, om de lokale leden hun succes te helpen vieren.

Hun muzikale nummers waren prachtig en droegen in ruime mate tot den geest der vergadering bij. Negen en zeventig personen vonden een plaats in de zaal, terwijl anderen moesten worden teleurgesteld, wegens gebrek aan zitplaatsen.

De leden der Heldersche gemeente zijn nu in staat, in een keurig ingerichte en geschilderde zaal te vergaderen, waar zij van den Geest des Heeren kunnen genieten, en zij mogen trotsch zijn op de zaal, die zij zoo aantrekkelijk en rustig hebben gemaakt. Een woord van waardeering en dank is tevens gericht tot de in den Helder arbeidende zendelingen — Ouderlingen Whetman en Ossmen — voor de leiding, die zij hierbij hebben gegeven, zoowel als tot de leden voor de samenwerking, die zij hebben getoond.

Mogen zij lang van de vruchten van hun arbeid genieten, en moge hun ijver een inspiratie zijn voor andere gemeenten, het tot stand brengen van hun bedehuizen te bevorderen.

HUISBEZOEK-ONDERWERP VOOR OCTOBER (Voor de Zusters)

Eer aan ouders verschuldigd

„Eert uwen vader en uwe moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere, uw God geeft”.

Deze wet, door God op Sinaï aan Mozes gegeven, is het eerste gebod met belofte. De belofte aan hen, die hun ouders eeren is, dat ze met een lang leven gezegend zullen worden. Paulus, de apostel, zeide met betrekking tot deze wet: „Kinderen, zijt uwe ouders gehoorzaam in den Heere; want dat is recht”.

Wanneer men al hetgeen beschouwt, dat de meeste ouders voor hun kinderen doen, door hen ter wereld te brengen, gedurende slapelooze nachten bij hen te waken, wanneer ze ziek zijn en den arbeid, noodig om hen te kunnen voeden, kleeden en dekken gedurende de eerste jaren van hun leven, zou het toch schijnen, alsof het een natuurlijke neiging van een kind zou zijn, zijn ouders lief te hebben. Indien jonge menschen, wanneer in verleiding om het kwade te doen, zich zouden herinneren, dat hun ouders niet zooveel lijden en meer nog dan zij, wanneer ze zonden bedrijven, zouden ze flink zijn en „doen wat recht is”.

Nadat de kinderen huwen en zichzelf een nestje bouwen, blijft de verantwoordelijkheid van de kinderen tot hun ouders voortduren. Het is hun plicht, hun nakomelingen dermate de beginselen van een juist gedrag te leeren, dat ze den familienaam zullen eeren, beiden de ouders en grootouders.

De familieverwantschap reikt tot over het graf. President Joseph F. Smith zegt: „Wij verwachten onze vrouwen en mannen in eeuwigheid te bezitten. Wij verwachten, dat onze kinderen ons in eeuwigheid als hun vaders en moeders zullen beschouwen. Zonder dit zou ik niet gelukkig kunnen zijn”.

RIJM VAN 'T ROTSGBERGTE

No. 5. Meer dan 't lijfsoog ziet

O ja, mijn vriend, 'k erken volmondig:
 Zeer oppervlakkig lijkt de doop,
 Uitwendig toegediend.... kortstondig....
 Los van geloof en liefde en hoop....
 Maar o, mijn vriend, als daarentegen
 De doop erkend wordt als *gebod*,
 Als *heilsverordening van God*,
 Door vromen wandlaar op Gods wegen,
 Die luistren wil als Hij gebiedt,
 Dan blijkt men dieper grond te raken,
 Dan heeft het h art er mee te maken,
 Dan is er méer dan 't lijfsoog ziet.

Gesteld eens dat ge uw naam zoudt zetten
 Op zeeke schuldbekenenis,
 Die dan naar de eischen van 's lands wetten
 Volkomen goed en geldig is,
 En 't stuk zou dan verloren raken,
 Zou dat u van uw plicht ontslaan?
 O neen! 't bestaan of niet-bestaan
 Van 't stuk heeft daarmee niets te maken.
 Geen schuldbewijs waarborgt den mensch,
 Niet wat men op 't papier kan lezen,
 De waarborg is uw *hart*, uw *wezen*,
 Hoe scherp de wet ook trekt haar grens.

Toch heeft die wet van 't land haar rechten,
 Ge erkent dit grif — voldoet er aan,
 Al moogt ge er niet zoo'n waarde aan hechten
 Als wie onwrikbaar er op st aan.
 Maar waar het geldt de hemelwetten,
 Daar maalt ge om zulke rechten niet,
 Daar doet ge alsof gij haar niet ziet,
 Of wel, ge tracht ze op zij te zetten.
 Ik vraag u: is dit konsekwent?
 Is 't hemelrijk van minder waarde
 Dan 't menschenrijk, het rijk der aarde —
 Behoeft dat nog een argument!

Ik doop een ziel — ik l at mij doopen
 (Voor dooden, in den tempel Gods),
 En zie, daar gaat een ingang open:
 Daar wordt gebouwd op de Eeuwenrots.
 Geen mensch kan andren grondslag leggen,
 Mijn waarde vriend, o hoor naar raad:
 Wie 't eerste knoopsgat overslaat —
 Gij weet wat volgt, 'k hoef 't niet te zeggen.
 De weg die tot volmaking leidt,
 De weg voor heid'nen, christ'nen, joden,
 De weg voor levenden en dooden
 Heeft dezen naam: *Gehoorzaamheid*.

ZENDINGSNIEUWS

Plaatselijke zendingen geroepen

Sinds 1.1. December zijn de volgende broeders en zusters geroepen en terzijde gezet, tot plaatselijk zendingswerk in hun gemeenten. Reeds voor dien tijd hadden dergelijke aanstellingen plaats in Amsterdam, Almelo en Overmaas.

Amsterdamsche gemeente: Jan van Setten, Jacobus van Zuilen, Anna Kaper—Ohmacht.

Rotterdamsche gemeente: Hermanus J. Nieuwland Sr., Pieter van der Meide Jr., Cornelis Been, Cornelia van der Meide—Vriens, Leonie Louisa Pastijn.

Schiedamsche gemeente: Cornelis Jacobus de Ronde, Matthijs Johannes van Os.

Utrechtsche gemeente: Neeltje van Hattum, Jansje Copier.

In Amsterdam houden de plaatselijke zendingen wekelijks straatvergaderingen, waar groote menigten bij tegenwoordig zijn om naar hun uitlegging der Evangelie-beginselen te luisteren.

Gehuwd

Woensdag, 12 September, werden Broeder Willem Riet van de Rotterdamsche gemeente en Zuster Cornelia Helena van de Boogert van de Amsterdamsche gemeente, te Amsterdam in het huwelijk verbonden. Dienzelfden dag om 2 uur werd er in de zaal Weteringschans 101, Amsterdam, een dienst gehouden, waarin door President T. E. Lyon hun huwelijk werd ingezegend.

30 jaar getrouwd

Op 7 October hopen Broeder en Zuster Willem Klopmeijer van de Haarlemsche gemeente den dag te herdenken, waarop zij vóór 30 jaar in het huwelijk traden. Hun adres is Oranjeboomstraat 96, Haarlem.

Dat we beide echtparen van harte gelukwensen en nog vele lange jaren van blijdschap en voorspoed wenschen, spreekt vanzelf! Wie zou dat niet?

INHOUD

De sleutel tot Godsdienstige kennis	297	Verslag Amsterd. Conferentie	305
Een groot uit Insulinde	301	Het is belangrijk	308
Pakt aan!	302	De zaal der Heldersche gem. vernieuwd	309
Genealogische Klassen	303	Huisbezoekonderwerp v. Oct.	310
Het anti-Religieuse A. B. C.	304	Rijm van 't Rotsgebergte	311
Pres. Anth. W. Ivins overleden† 305		Zendingsnieuws	312

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—, Buitenland f4.—. Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.